

केपिच ॥ १४२ ॥ इति शांताः ॥ मोक्षः सुधायज्ञशेषोऽयाचितं वारिचामृतं
 । अमृतानुगुडूची स्याद्भूरीतक्यामलक्यपि ॥ १४३ ॥ शेषे विष्णावननोना
 गुडूचीदूर्वयोः स्त्रियां । क्लोवं खेचिष्वनवधावश्मंतं मरणोऽश्रुभे ॥ १४४ ॥
 चुल्ल्यांच पूर्णिमाभेदेऽनुमतिः संमतावपि । स्वरूपेऽनं विनाशे नानस्त्रीशे
 षेऽतिकेचिषु ॥ १४५ ॥ गते ज्ञातेऽप्यवसितमर्वन्तावश्चकुम्भितौ । अर्वतीकु
 म्भदास्याच्चाथार्दितम्यार्थिते हते ॥ १४६ ॥ क्षिप्राचिभेदयोरस्तः स्यान्मा
 जेष्वपि चाश्रुतं । कृषावत्येप्यनृतमासकृतिर्जातिरूपयोः ॥ १४७ ॥
 आप्रौ लब्धचित्तौ दैर्घ्यभाविकालेपिचायतिः । आचितः शकटोन्मेयेप्या
 वर्त्तश्चिन्ननेपिच ॥ १४८ ॥ आयस्तस्तेजितेक्षिप्रेऽथाख्यातं तिडिभा
 षिते । भंशेतदात्वेचापात आहतं गुणिते हते ॥ १४९ ॥ मृषोक्तेचाथद
 ग्धे स्यादुषितं स्थितवत्यपि । व्यसनार्त्तेचोपरक्त उदितम्योक्त उद्गते
 ॥ १५० ॥ स्याद्भुस्त्ररेपिचोन्मत्तः क्षिप्रेमृष्टेपिचोद्धतं । उत्तप्रंशुष्कमां
 सेपिवह्युत्पातेप्युपाहितः ॥ १५१ ॥ उदास्थितश्चरेद्वाः स्थे स्यादृतिः सु
 तिरक्षयोः । ऋतमुच्छशिले सत्ये एतावागतकर्बुरै ॥ १५२ ॥ ऐरव
 नानागरङ्गेऽथकांतिद्युतोच्छयोः । किरणैस्तेच्छभूनिम्बैकांतस्तुप्रियरम्य
 योः ॥ १५३ ॥ केतुर्ग्रहेत्यातचिह्ने कलितं विदितात्ययोः । कपोतः पक्षि
 मात्रेपिगुप्तरक्षितगूढयोः ॥ १५४ ॥ गतिर्यात्रादृशोपायः शरणः सू
 र्यश्च गोपतिः । गृहीसत्री गृहपतिर्गीतं शब्दितगानयोः ॥ १५५ ॥ ग

त्रिं३
 ना ३